

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΑΒΟΦΩΝΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΡΕΝΕ.

Τήν Κυριακήν, 25^{ην} Σεπτεμβρίου/ 8^{ην} Ὀκτωβρίου 2017, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τοῦ Ρένε.

Ἡ κώμη Ρένε εὐρίσκεται εἰς μικράν ἀπόστασιν ἀπό τῆς Ναζαρέτ, εἰς αὐτήν δέ εὐρίσκετο ἀνέκαθεν Ἑλληνορθόδοξος Ἀραβόφωνος Κοινότης, ἀριθμοῦσα περί τά χίλια διακόσια μέλη.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν εἰς τήν θ. Λειτουργίαν ταύτην ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Δραγουμανεύων Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος, ὁ πρῶν Τελετάρχης Ἀρχιμανδρίτης π. Πορφύριος, ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θαβώρ Ἀρχιμανδρίτης Ἰλαρίων, ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιβεριάδος Ἀρχιμανδρίτης π. Διονύσιος, ὁ ἀδελφός τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ Πρεσβύτερος π. Τηλέμαχος, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐνορίας ταύτης Πρεσβύτερος π. Συμεών, ὁ Πρεσβύτερος π. Λάζαρος καί ὁ διάκονος π. Ἀναστάσιος καί ἔψαλε ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀριστόβουλος ἑλληνιστί, ἀραβιστί καί ρωσιστί μετά τῆς χορωδίας, τήν ὁποίαν ἔχει προετοιμάσει εἰς Ναζαρέτ καί μετέσχε ἐν εὐλαβείᾳ πολὺς Ὀρθόδοξος λαός.

Πρὸς τόν λαόν τοῦτον τοῦ Κυρίου ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Δυνατός δέ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντί πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καθὼς γέγραπται· «ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα» (Β΄ Κορ. 9, 8-9), κηρύττει ὁ σοφὸς Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ κατευθύναντι σήμερον τά διαβήματά μας εἰς τήν ἱστορικὴν πόλιν ὑμῶν, ἵνα γίνωμεν κοινωνοὶ καί μέτοχοι τῆς Ἀγίας Τραπέζης τοῦ Θεοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ συνάξει ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ὁ θεὸς Παῦλος εἰς τήν πρὸς Κορινθίους δευτέραν ἐπιστολήν του προτρέπει τοὺς ἀδελφούς Χριστιανούς νά εἶναι πρόθυμοι εἰς τό νά προσφέρουν γενναίως, δηλονότι νά ᾔναι ἐλεήμονες, διὰ νά ἔχουν ἀφ' ἑνός τήν χάριν τοῦ Θεοῦ καί ἀφ' ἑτέρου νά πράττουν μέ τό παραπάνω κάθε ἔργον ἀγαθόν. «Δυνατός γάρ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς» (Β΄ Κορ 9,8) «ἡ δέ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει

εἰς τὸν αἰῶνα», (Β' Κορ. 9,9).

Καὶ ὄντως μένει ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, διότι ἡμεῖς οἱ φέροντες τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐνεδύθημεν τὸν Χριστόν κατὰ τό ἅγιον βάπτισμα· δηλαδή περιεβλήθημεν ὡς ἱμάτιον τό φῶς τοῦ Χριστοῦ. «Εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12) λέγει Κύριος.

Κατά τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, «Δικαιοσύνη ἐνταῦθα ὁ Θεὸς Παῦλος ἐννοεῖ τὴν ἀρετὴν τῆς ἀγαθοεργίας καὶ τῆς φιланθρωπίας. «Δικαιοσύνην ἐνταῦθα τὴν φιλανθρωπίαν ἐκάλεσε. Καὶ γὰρ δικαίους ποιεῖ, τὰ ἁμαρτήματα καθάπερ πῦρ ἀναλίσκουσα», [ἡ φιλανθρωπία]. Σημειωτέον ὅτι ἡ δικαιοσύνη, τὴν ὁποίαν καλούμεθα νὰ ἐφαρμόζωμεν εἰς τὸν ἐπίγειον τοῦτον βίον, εἶναι ἡ κατὰ Χριστόν ζωὴ, δηλονότι νὰ τηρῶμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὡς διδάσκει ὁ σοφὸς Παῦλος λέγων: «Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης».

Κατὰ δὲ τὸν Προφῆτην Δαυΐδ, τό ἔλεος καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ παραμένει εἰς ὅλας τὰς γενεάς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι φυλάττουν τὸν Νόμον Του καὶ ἐνθυμοῦνται τὰς ἐντολὰς Του, διὰ νὰ συμμορφώνωνται πρὸς αὐτάς. «Τό δὲ ἔλεος καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς».

Αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ εὐλαβεῖται ὡς ἁγίους αὐτῆς, δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν ἄνθρωποι, (Ἰακ. 5,17) οἱ ὅποιοι ἐφύλαξαν καὶ ἐτήρησαν τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἰδοὺ διατὶ ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους αὐτῆς ὡς πρότυπα καὶ παραδείγματα πρὸς μίμησιν αὐτῶν.

Καὶ οἱ μὲν ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελοῦν τοὺς πνευματικοὺς ἡμῶν φάρους, οἱ ὅποιοι καθοδηγοῦν ἡμᾶς ἐν τῷ πελάγει τῶν δυσκολιῶν συγχύσεως ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι. Ἡ δὲ Ἐκκλησία, τὸ μυστικὸν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ τὸν ἀσφαλῆ λιμένα τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. «Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδίσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;», (Ματθ. 16,26), λέγει Κύριος.

Ἐξ ἄλλου εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐκλήθησαν οἱ Ἀπόστολοι ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι εἰς τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, ὡς μαρτυρεῖται σαφέστατα ἐν τῇ σημερινῇ εὐαγγελικῇ τοῦ Λουκᾶ περικοπῇ «καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς μὴ φοβοῦ. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν» (μὴ φοβᾶσαι, ἀπὸ τώρα ποὺ σὲ καλῶ νὰ γίνεις ἀπόστολός μου θὰ ἐξακολουθεῖς νὰ ἀλιεύεις ζωντανοὺς ὅχι ἰχθῦς ἀλλὰ ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους διὰ τοῦ κηρύγματός σου θὰ ὁδηγήσεις εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ μεταμόρφωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου ἐν Χριστῷ τῷ νικῆσαντι τῷ σταυρῷ καὶ τῇ ἀναστάσει Αὐτοῦ τὸν θάνατον τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας. «Τοῦτο λελάληκα ὑμῖν, λέγει Κύριος, ἵνα ἐν ἐμοί εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον». (Ἰωάν. 16,33).

Ὁ δὲ Θεὸς Παῦλος δὲν ἀποκρύπτει τὸν πόνον καὶ τὴν ὁδύνην του διὰ τὴν

ἀναγέννησιν τῶν πνευματικῶν τοῦ τέκνων. Ἔως οὗτο ὁ χαρακτήρ τοῦ Χριστοῦ μορφωθῇ μέσα τους «τεκνία μου, οὐς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστός ἐν ὑμῖν!» (Γαλ. 4,19).

Ἀντιθέτως, οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέον ὅπως συμμορφωθῇ μέ τὸ θέλημα τοῦ κόσμου καὶ φυσικὰ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἄλλοι, περὶ ὧν ὁ σοφὸς Παῦλος λέγει προφητικῶς ὅτι «ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, ἀχάριστοι, ... φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι. Αὐτοὺς νὰ τοὺς ἀποφεύγετε.» (Β' Τιμ. 3,1-5)

Ὑπόδειγμα τῆς ἐν Χριστῷ μεταμορφώσεως προβάλλει ἡμῖν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ σήμερον ἐορταζομένη ὁσία μήτηρ Εὐφροσύνη, ἡ ὁποία καταφρονήσασα τὰ τοῦ κόσμου τούτου συγχορεύει μετὰ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγίων καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀρχηγῷ τῆς πίστεως καὶ τελειωτῇ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. «Ὅς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. (Ἑβρ. 12-2) ὃ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Ἔτη Πολλά!».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν αἵθουσαν τελετῶν τῆς Κοινότητος, παρουσία τοῦ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ καὶ προσφωνήσεις εὐχαριστίας τῷ Μακαριωτάτῳ διὰ τὴν συμπαράστασιν Αὐτοῦ τῇ Κοινότητι καὶ δὴ διὰ τὴν ἀγοράν τεμαχίου γῆς διὰ τὴν Κοινότητα καὶ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου, ἔχουσα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον» (Ἑβρ. 12, 14) [Ἐπιδιώκετε νὰ ἔχητε εἰρήνην μέ ὅλους. Ἐπιδιώκετε καὶ τὸν ἁγιασμόν καὶ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας ἀπὸ κάθε πάθος. Διότι χωρὶς τὸν ἁγιασμόν κανεὶς δὲν θά ἴδῃ τὸν Κύριον] κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἐντιμότετε Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

Τίμια μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἀξιότιμοι κύριοι καὶ κυρίαι

Σεβαστοί Πατέρες καὶ Ἅγιοι Ἀδελφοί,

Ἡ μεθ' ἡμῶν συναναστροφή σήμερον ἐν τῇ σεβαστῇ Κοινότητι τῆς πόλεως ὑμῶν Reine, ἔνθα Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμᾶνοι διαβιοῦν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ, ἀποτελεῖ γεγονός χαρᾶς καὶ ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως. Καὶ τοῦτο διότι ἐδῶ τηρεῖται ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Λουκ. 10, 27) κατὰ δὲ τὸν θεῖον Παῦλον, «ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται», (Ρωμ. 13,10).

Ἡ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀδιάκοπος καὶ ἱστορικὴ παρουσία τοῦ πρωτογενοῦς θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ καταυγάσαντος ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ θεμελιωτοῦ Αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατέστησε τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, δηλαδή τό Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον μετὰ τοῦ μοναχικοῦ αὐτῆς τάγματος τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, τὸν ἀδιαμφισβήτητον ἐγγυητὴν ἀφ' ἐνός μέν, τῆς διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας καὶ μαρτυρίας ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ ὅσον καὶ ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ

περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Περὶ τὸν νῦν εἰπωμεν ὅτι τὸ Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ ἀποστολῇ τῆς κηρύξεως τῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἐκαλλιέργησε τὸν ἀλληλοσεβασμὸν καὶ τὴν ἀρμονικὴν συνύπαρξιν μεταξύ τῶν τριῶν Ἀβραμιαίων θρησκειῶν, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ.

Ἡ δὲ ἀγαστὴ συνεργασία μεταξύ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κοινότητος ὑμῶν καὶ τοῦ Πατριαρχείου ἀπέδωσε τοὺς καρποὺς τῆς ἀναδιοργανώσεως τόσο τῆς Κοινότητος ὑμῶν τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ δραστηρίου ἐργάτου τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τοῦ σεβαστοῦ Ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν Ἱερέως καὶ Οἰκονόμου Πατρός Σαμαάν τὸν ὁποῖον ἐπαινοῦμεν καὶ ἐπευλογοῦμεν.

Ἐν κατακλείδι θέλομεν νῦν διαβεβαιώσωμεν ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καὶ σεβαστά μέλη τῆς Κοινότητος ὑμῶν, ὅτι οὐ παύομεθα τὴν μέριμναν ὑπὲρ ὑμῶν. Διό καὶ μετὰ τοῦ σοφοῦ Ἀποστόλου λέγομεν: «Λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν» (Α΄ Κορ. 4,12,13) καὶ δεόμεθα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ, δηλονότι ἡ ἀγάπη, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ τῆς Ἁγίας Εὐφροσύνης, χαριτώσῃ τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]